

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115000067
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8115000067.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Evy Pirkovskej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.4.2019, v trestnej veci proti odsúdenému S. J., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/15/2015 zo dňa 25.2.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 70 ods. 1 Tr. zákona vyslovuje, že odsúdený S. J. sa v skúšobnej dobe určenej mu uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/15/2015 zo dňa 02.05.2016, ktorým bolo podmienienečne upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, **o s v e d č i l**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 437 ods. 4 a § 416 Tr. poriadku a podľa § 70 ods. 1 Tr. zákona vyslovil, že ods. S. J., nar. XX.X.XXXX v J., trvale bytom J., H. XX, sa v skúšobnej dobe podmienienečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, uloženej mu uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 0T/15/2015-57 zo dňa 2.5.2016 v trvaní 2 rokov, ktorého trest mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.1.2015 č. k. 0T/15/2015-20 v trvaní 2 rokov, neosvedčil a zvyšok trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 9 mesiacov a 2 dni vykoná.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu dvomi písomnými podaniami odôvodnil. Je presvedčený, že v danom prípade bolo závažným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a spravodlivý proces. Na základe plnomocenstva zo dňa 8.9.2015 je právne zastúpený v celom rozsahu advokátom S.. X. S., no napriek tomu nebol obhajca upovedomený o konaní verejného zasadnutia dňa 25.2.2019 a nebolo mu ani doručené napadnuté uznesenie. Tento postup súdu považuje za závažné porušenie práva na obhajobu a práva na spravodlivý proces. Ďalej namietal, že odôvodnenie uznesenia v časti priestupkov, ktoré on považuje za údajné, nie je náležite popísané, a tak táto časť uznesenia je nepreskúmateľná čo do dôvodov.

V ďalšom podaní uvedené dôvody sťažnosti odsúdený prostredníctvom obhajcu doplnil a popísal, ako sa mali stať priestupky, ktorých spáchanie boli pre súd dôvodom na rozhodnutie o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe. Uviedol, že dňa 22.3.2017 bol v čase o 17:53 hod. napomenutý príslušníkom mestskej polície za nerešpektovanie dopravných značiek - zóna s plateným státím. K tomuto priestupku považuje za potrebné uviesť, že videl, ako sa k automobilu jeho nadriadeného blížila mestská polícia, na čo prišiel k vozidlu svojho nadriadeného a vysvetľoval príslušníkom mestskej polície, že sa jedná o vozidlo jeho nadriadeného, ktoré aj jeho nadriadený na dané miesto zaparkoval a žiadal príslušníkov mestskej polície, aby jeho nadriadenému nedávali na nápravu blokovacie zariadenie preto, že tam nadriadený parkuje stále a jedná sa o objekt jeho firmy. Na túto žiadosť reagovali príslušníci mestskej

polície tým spôsobom, že si od neho vyžiadali jeho občiansky preukaz a udelili mu napomenutie za nerešpektovanie dopravnej značky - zóna s plateným státím, pričom v tomto prípade sa vôbec nejednalo o jeho vozidlo, ale o vozidlo inej osoby - nadriadeného. Pokiaľ ide o priestupok zo dňa 27.7.2017 v čase o 9:50 hod., za ktorý bol takisto mestskou políciou napomenutý, tento spočíval taktiež v nerešpektovaní dopravnej značky - zóna s plateným státím. K tomuto priestupku uviedol, že ho napomenuli príslušníci mestskej polície za státie na mieste vyhradenom pre rezidentov. Tento priestupok sa mal stať tak, že príslušníci mestskej polície chybné vyhodnotili vzniknutú situáciu a udelili mu napomenutie za to, že v čase 9:50 hod. stál a parkoval na mieste podľa ich názoru vyhradenom pre rezidentov. Miesto vyhradené pre rezidentov však platí v čase od 18:00 do 7:30 hod. ráno nasledujúceho dňa. On stál na mieste vyhradenom pre rezidentov v čase o 9:50, kedy je toto miesto voľne prístupné na parkovanie aj občanom, ktorí rezidentskou kartou nedisponujú a riadne uhradia parkovné. V danom prípade príslušníci mestskej polície podľa neho nekonali správne, keď mu udelili napomenutie za parkovanie bez rezidentskej karty. Dňa 10.1.2018 bol odsúdený napomenutý príslušníkmi mestskej polície z dôvodu parkovania cez dve miesta a nerešpektovanie dopravnej značky - zóna s plateným státím. K tomuto priestupku uviedol, že v danej lokalite, kde k priestupku došlo, sú parkovacie miesta vyznačené ešte z dávnejších čias a najmä veľmi nepresne. Je bežným javom, že obyvatelia na tejto ulici parkujú cez dve parkovacie miesta, nakoľko stačí, že jeden z obyvateľov zaparkuje tesne ku čiare a ostatní obyvatelia už nemajú možnosť zaparkovať presne do stredu vyznačeného úzkeho parkovacieho miesta. Pokiaľ ide o nerešpektovanie dopravnej značky - zóna s plateným státím, v tomto prípade si odsúdený prenajímal byt, ktorého majiteľka má platnú rezidentskú kartu a to na obdobie od 28.8.2017 až do 27.8.2018. Keďže k tomuto priestupku došlo dňa 10.1.2018, tak podľa neho nemal byť vôbec napomenutý príslušníkmi mestskej polície za státie na rezidentskom mieste, nakoľko majiteľka bytu pani Z. disponovala v tom čase platnou rezidentskou kartou. Na preukázanie svojich tvrdení k sťažnosti pripojil výpis z emailovej komunikácie, potvrdenie objednávky a nájomnú zmluvu. Vypočuť navrhuje pani Z. - majiteľku bytu, ktorý mu prenajíma. Jediným spomedzi všetkých priestupkov uvedených v odpovedi na lustráciu v Registri priestupkov, ktorého spáchanie priznáva, je priestupok zo dňa 11.3.2018, kedy parkoval na verejnej zeleni a inej verejne prístupnej zeleni, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 15,- eur. Je si vedomý, že sa priestupku dopustil, no považuje za potrebné uviesť, že takýmto spôsobom v mieste, kde k priestupku došlo, zvykne parkovať veľké množstvo vozidiel. Na základe vyššie uvedených skutočností je podľa neho zrejmé, že sa nedopustil nijak závažných priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, o čom svedčia aj sankcie, ktoré dostal za tieto priestupky, a zároveň tvrdí, že za 3 zo 4 priestupkov nenesie zodpovednosť. Bolo by preto neprimerane prísne, ak by súd za priestupky tak drobného významu, ktoré ani neboli dostatočne preukázané a prešetrené vyslovil, že sa v skúšobnej dobe podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti neosvedčil. Počas skúšobnej doby podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viedol riadny život, svoje konanie, ktoré predchádzalo trestu zákazu činnosti si dodnes vyčíta a počas skúšobnej doby sa nedopustil nijakého závažnejšieho priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Uznesenie prvostupňového súdu je podľa jeho názoru nepreskúmateľné aj z toho dôvodu, že súd nehodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Taktiež poukazuje na princíp proporcionality. Rozhodnutie súdu o tom, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti považuje za neprimerané vzhľadom na nízku závažnosť priestupkov, okolností za akých boli spáchané, ako aj sankcie, ktoré boli za nich odsúdenému uložené. Na základe vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že sa osvedčil, alebo aby vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je čiastočne dôvodná.

Prvostupňový súd v predmetnej veci správne zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/15/2015 zo dňa 26.1.2015, právoplatným dňa 4.2.2015, bol S. J. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 450,- eur a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 2 rokov. Následne peňažný trest dňa 2.3.2015 odsúdený uhradil.

Správne okresný súd poukázal aj na uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 0T/15/2015-57 zo dňa 2.5.2016, právoplatné toho istého dňa, ktorým ods. S.ovi J. podľa § 69 ods. 1 Tr. zákona bolo

podmienečne upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov uloženého mu v trvaní 2 rokov trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/15/2015 zo dňa 26.1.2015 a podľa § 69 ods. 2 Tr. zákona mu na nevykonaný zvyšok trestu zákazu činnosti bola určená skúšobná doba 2 rokov.

Keďže podľa § 69 ods. 2 Tr. zákona skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni právoplatnosti rozhodnutia o podmienečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, tak skúšobná doba podmienečného upustenia odsúdenému plynula do 2.5.2018.

Ako to z dôvodov napadnutého uznesenia ďalej plynie, dospel prvostupňový súd k záveru, že odsúdený v skúšobnej dobe opakovane nedbalo pristupoval k povinnostiam vyplývajúcim zo zákona o cestnej premávke a tak je na jeho nápravu potrebné pôsobiť výkonom zvyšku trestu zákazu činnosti. Tento záver urobil na podklade zistenia, že sa odsúdený v skúšobnej dobe dopustil 4 priestupkov svedčiacich najmä o nerešpektovaní dopravnej značky.

Len s poukazom na uvedený fakt, citujúc ust. § 70 ods. 1 Tr. zákona, prvostupňový súd rozhodol o tom, že odsúdený podmienečne upustený zvyšok trestu zákazu činnosti vykoná, pretože sa v skúšobnej dobe neosvedčil.

Podľa § 70 ods. 1 Tr. zákona ak odsúdený, u ktorého sa podmienečne upustilo od zvyšku trestu zákazu činnosti, viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Teda základným predpokladom pre rozhodnutie, či sa odsúdený pri podmienečnom upustení od zvyšku trestu zákazu činnosti osvedčil, alebo či je potrebné rozhodnúť, aby zvyšok trestu vykonal, je zistenie, či počas skúšobnej doby viedol riadny život. Potrebné je tak skúmať, aký spôsob života v priebehu celej skúšobnej doby viedol. Pri úvahe o tom, či odsúdený viedol riadny život, teda nie je možné obmedziť sa len na zisťovanie, či v jej priebehu nespáchal ďalší protiprávny čin. K rozhodnutiu o tom, že sa v takomto prípade vykoná zvyšok trestu, nie je možné pristupovať absolútne paušálne, ale vždy je potrebné prihliadať na všetky okolnosti posudzovaného prípadu, charakter protiprávneho konania, ktorého sa mal v skúšobnej dobe dopustiť nevnímajúc.

V každom konkrétnom prípade je súd povinný po náležitom objasnení všetkých skutočností rozhodných pre posúdenie jeho spôsobu života a stavu jeho nápravy starostlivo zvážiť účel trestu. Skutočnosť, že bol odsúdený v skúšobnej dobe uznaný vinným za priestupky, nemožno mechanicky posudzovať za dôvod pre rozhodnutie o výkone zvyšku trestu, ale je potrebné vždy hodnotiť aj jeho život a jeho konanie v občianskom živote a až potom z hľadiska jeho ďalšieho vývoja zvážiť, či má byť zvyšok trestu zákazu činnosti vykonaný.

V predmetnej veci je nepochybné, že sa odsúdený v skúšobnej dobe dopustil 4 priestupkov. Nie je možné súhlasiť so sťažnostnými námietkami odsúdeného, že ide len o „údajné priestupky“, že niekto iný je páchatelom týchto priestupkov, alebo že ho mestská polícia postihla za priestupky nesprávne. Odsúdený bol za priestupky uznaný vinným mestskou políciou v rámci jej zákonných právomocí a to právoplatnými rozhodnutiami, ktoré je potrebné z hľadiska ich obsahu považovať za záväzné. Pokiaľ s nimi odsúdený nesúhlasil, mal uplatniť opravné prostriedky. Keďže tak neurobil, sťažnostný súd nie je oprávnený preskúmať tieto rozhodnutia a spochybňovať ich obsah.

Na strane druhej je súd oprávnený hodnotiť význam spáchaných priestupkov pre predmet tohto konania, teda na posúdenie, či tieto protiprávne konania boli takého charakteru a sú natoľko závažné, aby bolo potrebné konštatovať, že odsúdený v skúšobnej dobe nežil riadnym životom a zvyšok trestu musí vykonať.

Vychádzajúc z Registra priestupkov, nakoľko v evidenčnej karte vedenej dopravným inšpektorátom nie je takýto záznam, odsúdený S. J. sa v skúšobnej dobe dopustil 4 priestupkov, o ktorých rozhodla Mestská polícia v J. Z toho v dňoch 22.3.2017, 27.7.2017 a 10.1.2018 priestupky spočívali v tom, že parkoval v rezidentskej lokalite bez rezidentskej karty (dňa 10.1.2018 aj cez dve parkovacie miesta), za čo bol napomenutý. Dňa 11.3.2018 parkoval na zeleni, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 15,- eur.

Už zo spôsobu vybavenia uvedených priestupkov je zrejmé, že nešlo o závažné porušenia pravidiel cestnej premávky. Čo sa týka charakteru uvedených priestupkov, ani jeden z nich nespočíval v spôsobe vedenia motorových vozidiel a neohrozoval život a zdravie iných účastníkov cestnej premávky. Vzhľadom na uvedené len na podklade zistenia, že sa odsúdený dopustil takýchto protiprávnych konaní nie je možné samo osebe dospieť k záveru, že nežil riadnym životom.

Z obsahu vykonaných dôkazov vyplýva, že odsúdený sa v skúšobnej dobe iných protiprávnych konaní nedopustil. Rovnako aj 24 rokov pred spáchaním predmetného trestného činu, za ktorý mu bol trest zákazu činnosti uložený, sa trestného činu nedopustil. Prvostupňový súd nezistil ani iné skutočnosti, pre ktoré by bolo možné konštatovať, že odsúdený nežil riadnym životom.

Za tejto situácie by bolo v rozpore s výchovným účelom trestu, ak by prevýchovný proces u odsúdeného, v ktorom sa po dobu predchádzajúcich dvoch rokov prejavuje jeho snaha po náprave, bol teraz zásahom súdu nevhodne narušený nariadením výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Naopak, je povinnosťou súdu takémuto procesu napomáhať a snahu odsúdeného po náprave podporiť.

Z týchto dôvodov krajský súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.